

بررسی بیماریهای قارچی سطحی و جلدی در مدارس و مهد کودک های شهرستان محلات و حومه

دکتر بربوش کردبچه^۱ ، دکتر مهین مقدمی^۱ ، محمد علی اسدی^۱

واژه های کلیدی : تی نه آورسی کالر، اریتراسما، تراپیکومایکوزیس آگزیلاریس، پتروسپوروزیس، کچلی

چکیده

مطالعه ای به مدت ۹ ماه از اول مهرماه ۱۳۶۸ تا آخر خردادماه ۱۳۶۹ جهت بررسی بیماریهای قارچی سطحی و جلدی شایع درین کودکان در مهد کودک ها و دانش آموزان مدارس (ابتدائی ، راهنمائی و دبیرستان) شهرستان محلات و حومه صورت گرفت.

دراینمدت ۹۸۸۴ نفر که دارای سن کمتر از ۱۸ سال بودند مورد معاینه بالینی و آزمایشگاهی قرار گرفتند که از این تعداد ۴۲۲۲ نفر مونث و ۵۶۶۲ نفر مذکور بودند. از بین این افراد ۵/۶ درصد مبتلا به بیماریهای قارچی سطحی و جلدی تشخیص داده شدند که ۷۰/۲ درصد مبتلایان ساکن شهر و ۲۹/۸ درصد ساکن روستا بودند.

بیماریهای قارچی سطحی دراین مطالعه عبارت بودند از پتروسپوروزیس ۲۳۸ مورد (۴۲/۷ درصد) و تی نه آورسی کالر ۷۰ مورد (۱۲/۶ درصد) و بیماریهای قارچی جلدی ۱۰ مورد (۱/۸ درصد) بود. لازم به ذکر است که در ۲۳۶ مورد (۴۲/۴ درصد) تراپیکومایکوزیس آگزیلاریس و در ۳ مورد (۵/۰ درصد) اریتراسما تشخیص داده شد. با وجود آنکه عوامل ایجاد کننده این ضایعات کورینه - باکتریوم می باشد ولی با درنظر گرفتن این مسئله که هنوز هم در کتابهای قارچ شناسی درمورد آنها بحث شده و تشخیص هم در مملکت ما اغلب دریخش قارچ شناسی صورت می گیرد، لذا دراین مطالعه دوعارضه پوستی فوق نیز منظور گردید.

بیماریهای قارچی سطحی در گروه سنی ۱۲-۱۸ سال شیوع بیشتری داشته و حداقل شیوع در ماتوفیتوزیس، هم در گروه سنی ۶-۹ سال بود.

سرآغاز

عفونت های قارچی سطحی شامل بیماریهای است که در آنها ارگانیسم از منبع زندگ دور بوده و پاسخ سلولی میزان معمولاً وجود نداشته است و عفونت بسیار بی آزار است و از نظر پاتولوژی بطور معمول تغییراتی باحضور قارچ مشاهده نمی گردد. بیمار اغلب از وجود بیماری بی اطلاع بوده و این بیماریها معمولاً از نظر زیبائی مشکلاتی برای بیماران ایجاد می نمایند.

تئی نه آورسی کالریاپی تئی ریازیس و رسی کالریک عفونت قارچی سطحی پوست است که معمولاً بدون علامت بوده و با ایجاد لکه های به اندازه و رنگ های مختلف که با پوسته های آردی یا سبوسی شکل پوشیده شده اند مشخص می گردد، محل ضایعات بیشتر در سینه ، بازو و شکم و پشت بوده و عامل یک مخمر لیپوفیلیک (چربی دوست) بنام مالاسزیا فورفور می باشد که بنام پیتیروسپوروم اوریبیکولر نیز خوانده می شود (۳۲). این قارچ یک فلور طبیعی پوست بوده که تحت شرایط موضعی یا درونی خاصی قادر به ایجاد بیماری می باشد.

پیتیروسپوروزیس یک بیماری قارچی سطحی است که در اثر حمله پیتیروسپوروم اووال یا مالاسزیاوالیس (که به نظر میرسد واریته ای از مالاسزیا فورفور باشد) به طبقه شاخی پوست ایجاد میگردد. این عامل قارچی بطور طبیعی در روی پوست ۷۰-۹۰ درصد افراد وجود دارد (۱۰).

مطالعات اخیر نشان می دهد که سل وال قارچ می تواند باعث فعال شدن سیستم آلترا ناتیو کپلمان شده ، منجر به بروز التهاب و ترن اور (turn over) زیاد اپی تلیا و نهایتاً بروز شوره گردد (۳۲). بیماری در پوست سر ، صورت ، ابرو و سایر قسمت های بدن دیده می شود (۱۰).

ترایکومایکوزیس یک عفونت سطحی موهای زیر بغل پاناحیه تناسلی بوده که با تشکیل ندولهای زرد ، قرمز یا سیاه در اطراف ساعه مو مشخص می گردد. عامل بیماری کورینه باکتریوم نتوئیس است (۳۲).

اریتراسما عفونت مزمز ، خفیف و لوکالیزه پوست است که اغلب در نواحی چین دار بدن بصورت لکه های مسطح قرمز ، قرمز مسی یا قهوه ای خشک ، بدون التهاب ، وزیکول و ترشح دیده می شود (۲). عامل بیماری نوعی دیفتروئید لیپوفیلیک گرم مثبت و رشته دار بنام کورینه باکتریوم مینوتیسوم می باشد که به نظر میرسد فلور طبیعی پوست بخصوص در نواحی بین انگشتان پا باشد (۳۲).

بیماریهای قارچی جلدی در انسان شامل انواع مختلف عفونت هاست که در آن پوست و ضمایم آن (مو و ناخن) گرفتار می‌شوند. عفونت معمولاً محدود به طبقه غیرزندگانی است و اکثراً توسط درماتوفیت ها ایجاد می‌گردد.

درماتوفیتوزیس توسط اعضای جنس تراپیکوفایتون، میکروسپوروم و اپیدرموفیتون ایجاد می‌گردد، ارگانیسم مولد بیماری عموماً در طبقه شاخنی جایگزین شده و تغییرات پاتولوژیک بعلت وجود قارچ و محصولات متابولیک آن می‌باشد. شدت بیماری به گونه یا اسپس درماتوفیت و حساسیت میزان نسبت به این قارچها بستگی دارد. در حال حاضر ۴۱ اسپس از درماتوفیت ها شناخته شده اند ولی در اکثر موارد عفونت توسط ۱۱ اسپس از این قارچها ایجاد می‌شود (۳۲ و ۱۰).

نمونه گیری و روش بررسی

در این مطالعه که بمدت ۹ ماه صورت گرفت کودکان و نوجوانان در مهدکودک ها و مدارس شهرستان محلات و حومه از نظر ابتلأ به بیماریهای قارچی سطحی و جلدی مورد بررسی قرار گرفتند. نمونه گیری درسه روز اول هر هفتگه صورت می‌گرفت. بازدید و بررسی کلاس به کلاس انجام شده و در هر کلاس افراد مورد معاینه قرار می‌گرفتند. با مشاهده ریزش غیرطبیعی موهای سر، موهای شکسته شده و تغییررنگ داده شده و یا موهای که بصورت خال سیاه باقی مانده بود و نیز وجود گرههای در اطراف موهای زیریغلو و عانه، نمونه برداری صورت می‌گرفت. در صورت وجود سوره در روی سر، صورت ویا لاله گوش و یا مشاهده ضایعات مشکوک به تی نه آرسیکالر یا درماتوفیتوزیس در روی بدن نمونه برداری از آنها انجام می‌گرفت، در ضمن با مشاهده ضایعات مشکوک به ارتیاسما در نقاط چین دار بدن نمونه برداری شده و بالاخره در صورت وجود ناخن های ضخیم، تغییر شکل و حالت داده شکسته و خرد شده در ائگستان دست و پا نسونه برداری بعمل می‌آمد.

در صورتی که بیمار شرایط لازم برای نمونه برداری (عدم استحمام بمدت ۴-۳ روز و عدم مصرف داروهای ضدقارچی) را داشت فرم پرسشنامه که شامل اطلاعاتی در مورد سن، جنس محل زندگی، وضع اقتصادی و بهداشتی، نوع ضایعه و شکل آن، تعداد ضایعه، مدت ابتلاء نتیجه آزمایش مستقیم و کشته بود، پر می‌شد.

چنانچه بیماران واجد شرایط لازم جهت نمونه گیری نبودند از آنها خواسته میشد که آن شرایط را عایت نموده و در نوبت بعد مراجعته نمایند. در طول این مدت ۹۸۸۴ نفر مورد معاینه قرار گرفتند که از این تعداد ۶۷۱ نفر مشکوک تشخیص داده شدند که از آنها نمونه برداری بعمل آمد.

جهت نمونه برداری از موهای سر، ابتداء آنها را باقیچی استریل کوتاه نموده محل ضایعه را با الكل ۷۰ درصد تمیز کرده سپس توسط پنس استریل از موهای آگواد نمونه برداری بعمل می آمد. از شوره های سرنیز توسط اسکالپل استریل نمونه گیری می شد. موهای زیربغل و عانه مشکوک به تراپیکومایکوزیس توسط قیچی استریل چیده شده و نمونه های فوق جهت آزمایش مستقیم درون پاکت های مخصوص جمع آوری می گردید. از ضایعات پوست بعد از تمیز کردن محل ضایعه با اسکالپل از پوسته ها و شوره های کناری ضایعه نمونه برداری شده و نمونه های حاصل درون پاکت مخصوص جمع آوری می شد. از ضایعات مشکوک به تئی نه آورسی - کالر با چسباندن چسب اسکاچ بر روی ضایعه و یا تراشیدن شوره های ضایعات نمونه گیری انجام می شد. در مورد ناخن ها هم با اسکالپل از محل ضایعه نمونه برداری بعمل می آمد.

یافته ها

در این مطالعه جمماً ۹۸۸۴ نفر در گروه سنی ۱۸-۰ سال از نظر ابتلاء به بیماریهای قارچی سطحی و جلدی مورد مطالعه قرار گرفتند. تعداد افراد مذکور مورد مطالعه ۵۶۶۲ نفر و تعداد افراد مونث ۴۲۲۲ نفر بودند. از این تعداد ۶۷۱ نفر از نظر بالینی مشکوک تشخیص داده شدند که پس از انجام آزمایش مستقیم و کشت نمونه ها ۵۵۷ نفر (۳۴۰ نفر مذکور و ۲۱۷ نفر مونث) مبتلا به بیماریهای قارچی سطحی و جلدی بودند که شترنگه شماره ۱ نشان دهنده این توزیع می باشد.

از ۲۷۱ نمونه شوره سرپس از آزمایش مستقیم و یا مشاهده میکروسکوپی در ۲۳۸ مورد سلولهای جوانه دار با اتصال پهن راکتی شکل (مالاسزیاوالیس) در سلولهای اپیدرم مشاهده گردید که توزیع فراوانی و میزان آگوادگی به پیتیروسپوروم اووال در جدول شماره ۲ مشاهده می شود.

از ۲۴۷ نمونه موی مشکوک به تراپیکومایکوزیس آگزیلاریس در ۲۳۶ مورد نتیجه آزمایش مستقیم مثبت و گره ها بخوبی در اطراف ساقه مو مشاهده گردید. این گره ها در ۲۲۸ مورد زرد، در ۷ مورد قرمزو تنها در یک مورد سیاه بودند. شترنگه شماره ۲ گویای نتایج این آزمایشات بر حسب سن و جنس می باشد.

لامهای حاوی چسب اسکاچ و همچنین پوسته های جمع آوری شده مشکوک به تئی نه آور سیکالر اکه جمماً ۱۱۱ مورد بود با درشت نمایی ۱۰، ۴۵ مورد بررسی قرارداده و در ۷۰ مورد سلولهای محمری گرد، جوانه دار با جدار ضخیم و اکثرًا بصورت خوش ای و نیز میسلیومهای کوتاه و خمیده مشاهده گردید که توزیع و میزان آگوادگی در شترنگه شماره ۲

مشاهده می‌شود در ضمن نمودار شماره (۱) نشان دهنده محل ضایعات ناشی از تی نه آورسیکالر می باشد.

از ۱۱ نمونه مشکوک به ارتراسمما پس از انجام آزمایش مستقیم در ۳ مورد نتیجه مثبت و میسلیومهای ظریف و نازک و منشعب همراه با عناصر باسیلی و کوکسی شکل (کورینه باکتریوم مینوتیسوم) مشاهده گردید.

از ۳۱ نمونه پوست، مو و ناخن مشکوک به درماتوفیتوزیس پس از انجام آزمایش مستقیم در ۲ مورد از نمونه های مو، کونیدیاهای خارج مو (اکتوتریکس) و ۴ مورد میسلیومهای داخل مو (فاورس) و در مورد نمونه های پوستی در ۴ مورد میسلیومهای بلند و منشعب باتیغه مبانی و آرتروکونیدیا مشاهده گردید. در مورد نمونه های مربوط به ناخن نتیجه آزمایش مستقیم منفی بود. در کشت نمونه های فوق تنها در ۹ مورد نتیجه مثبت بود.

از ۶ مورد نمونه مربوط به موی سر در ۴ مورد تراکوکایتون شوئن لاینی و در دو مورد تراکوکایتون و روکوزوم رشد کرد. از ۴ نمونه مربوط به کچلی بدن در ۲ مورد تراکوکایتون شوئن لاینی و در یک مورد تراکوکایتون و روکوزوم رشد نمود. کشت نمونه های مربوط به ناخن همگی منفی بود.

گفتگو و بهره گیری پایانی

در این مطالعه که جهت بررسی بیماریهای قارچی سطحی و جلدی درین کودکان در مهدکودک ها و دانش آموزان مدارس شهرستان محلات و حومه صورت گرفت افراد از نظر محل زندگی، سن و جنس و نوع ضایعه قارچی مورد مطالعه قرار گرفتند.

از نظر بررسی شیوع این عفونت ها در دو جنس، مطالعاتی که در این زمینه در ایران صورت گرفته (۱۴,۱۱,۶) و همچنین در بسیاری از مطالعات جهانی (۲۸,۳۰,۳۱,۳۳) بیماری در جنس مذکور شیوع بیشتری داشته است. در بررسی اخیر در محلات از کل ۵۵۷ نفر افراد مبتلا ۳۴۰ نفر (۶۰/۸ درصد) مذکرو ۲۱۷ نفر (۳۹/۱ درصد) مونث بودند که این اختلاف از نظر آماری معنی دارنبود. البته تنها اختلاف جنسی نمی تواند سبب بروز تفاوت در شیوع بیماری باشد بلکه عوامل دیگری از قبیل عدم رعایت موازین بهداشتی و استفاده بیشتر افراد مذکور مخصوصاً جوانان از اماكن عمومی مثل استخرهای شنا، حمام های عمومی و نیز عادت به عاریت دادن یا گرفتن البسه، برس، کفش، وسایل حمام و نیز مسائل شغلی از فاکتورهای موثر در روز این اختلاف است.

در این بررسی ۳۱ نمونه مشکوک به بیماریهای قارچی جلدی وجود داشت که در ده مورد عفونت درماتوفیتی بوسیله آزمایش مستقیم و کشت به اثبات رسید. تمام مبتلایان به

درماتوفیتوزیس در گروههای سنی زیر ۱۲ سال قرار داشتند. مطالعات دیگری که در ایران صورت گرفته نیز موید همین مسئله است (۱۵, ۱۳, ۲۲, ۵, ۶). در مطالعاتی که در دنیا صورت گرفته نیز اغلب نتایج مشابه وجود داشته است (۲۸, ۲۹).

همانطور که ملاحظه گردید در این مطالعه از ۵۵۷ نفر افراد مبتلا به ضایعات پوستی تنها ده نفر (۱/۸ درصد) مبتلا به درماتوفیتوزیس بودند که در این مورد شرایط اقلیمی و آب و هوایی و کوهستانی بودن شهرستان محلات، بالابودن سطح بهداشت فردی و اجتماعی، وضع اقتصادی افراد و نیز فعالیت چشم گیر کارکنان و کارشناسان بهداشتی در منطقه می تواند مؤثر باشد. از ده نفر افراد مبتلا به ضایعات درماتوفیتی، ۲ نفر (۰/۲ درصد) ساکن شهر و ۸ نفر (۰/۸ درصد) ساکن روستا بودند، که این اختلاف در ارتباط با مشکلات بهداشتی و درمانی، پائین بودن سطح بهداشت فردی و اجتماعی و تماس با حیوانات اهلی مثل گاو و گوسفند می تواند باشد.

در مطالعاتی که بر روی درماتوفیتوزیس در نقاط مختلف ایران صورت گرفته سوش های متفاوتی به عنوان سوش های غالب گزارش شده اند (۱۲, ۱۴, ۱۶, ۱۹, ۱۸, ۶, ۲۲, ۱۱, ۵) در این مطالعه نیز عوامل درماتوفیتی جدا شده تراپیکوفایتون شوئن لاینی و تراپیکوفایتون وروکوزوم بودند. بنابراین تماس افراد سالم و مستعد بطور مستقیم و غیرمستقیم بالنسان و حیوانات مبتلا به درماتوفیتوزیس از راههای مهم انتقال بوده است.

تی نه آورسیکالر معمولاً در بالغین جوان دیده شده و در مردان شایع تربویه و یاممکن است تفاوتی از نظر جنس در ابتلاء به آن وجود نداشته باشد (۳۲, ۱۱, ۱, ۲۴, ۲۶) در این بررسی نیز اکثر مبتلایان در گروه سنی ۱۲-۱۸ سال قرار داشته و ۴۷ نفر (۱/۶۷ درصد) مذکرو ۲۳ نفر مونث (۸/۳۲ درصد) بودند.

محل ضایعات بیماران نیز بیشتر در سینه، گردن، پشت و شانه بود. نتایج حاصله از این بررسی در مورد بیماران مبتلا به تی نه آورسی کالر از نظر توزیع سنی، جنسی و محل ضایعات با پیشتر مطالعات انجام شده در این زمینه در ایران و نیز مطالعات و گزارشات جهانی تطبیق دارد (۵, ۴, ۸, ۱۱, ۲۱, ۲۰, ۲۳, ۲۴, ۲۷).

در ۱۴ مورد، بیماران همراه با تی نه آورسی کالر، تراپیکومایکوزیس آگزیلاریس هم داشتند و این افراد اکثرآ کسانی بودند که در هنرستان صنعتی شهر مشغول تحصیل بوده و احتمالاً تعریق زیاد در هنگام کار و یا پائین بودن سطح بهداشت فردی و اجتماعی از عوامل مستعد کننده بوده است.

همچنین در این مطالعه سه مورد اریتراسما مشاهده گردید و محل ضایعات در دو مورد در زیر بغل و یک مورد در زیر بغل و بین انگشتان پا بود و افراد مبتلا در گروه سنی ۱۸-۱۵ سال قرار داشتند. کورینه باکتریوم مینوتیسموم معمولاً از فضای بین انگشتی پاها در افراد بظاهر سالم جدا می شود (۳, ۳۲) مثلاً در مطالعه الهی - شکراله فلورنرمال غالب در زیر بغل و فضای بین

انگشتان پا بوده است . اما در این مطالعه نمونه برداری تنها در افرادی که علائم بالینی مشکوک داشته اند صورت گرفته (و تمامی افراد از نظر فلورنرمال نواحی چین دار بدن بررسی نشده اند) لذا تعداد موارد گزارش شده کورینه باکتریوم مینوتیسوم اندک بوده است . مثلاً در بررسی شکوهی - طاهره نیازاریتراسما در $\frac{3}{4}$ درصد بیماران مشاهده گردید (11) .

بالاخره تعداد افراد مبتلا به پیتیروسپورزیس در این بررسی ۲۳۸ نفر بود ، که ۱۱۸ نفر (۴۹/۵ درصد) مونث و ۱۲۰ نفر (۵۰/۴ درصد) مذکوبند و اکثریت مبتلایان (۴۷/۰۵ درصد) در گروه سنی ۱۲-۱۵ سال قرار داشتند .

پیتیروسپورومها ارگانیسم های مخمری لبیوفیل و به عنوان اجزای اصلی فلورنرمال دائم پوست هستند ولی با الفایش تعداد آنها احتمال وجود شوره در سرافرازیش می یابد (7) شوره سربندرت در سنین کمتر از ۹ سالگی مشاهده می شود (9) که علت آن تولید کم سبوم است (26) ولی بعد از این سن در مرد و زن تقریباً یکسان مشاهده می شود (9) در مطالعه اخیر نیز سن بیماران اکثرآ ۱۲-۱۵ سال و توزیع بیماری در هر دو جنس یکسان بود .

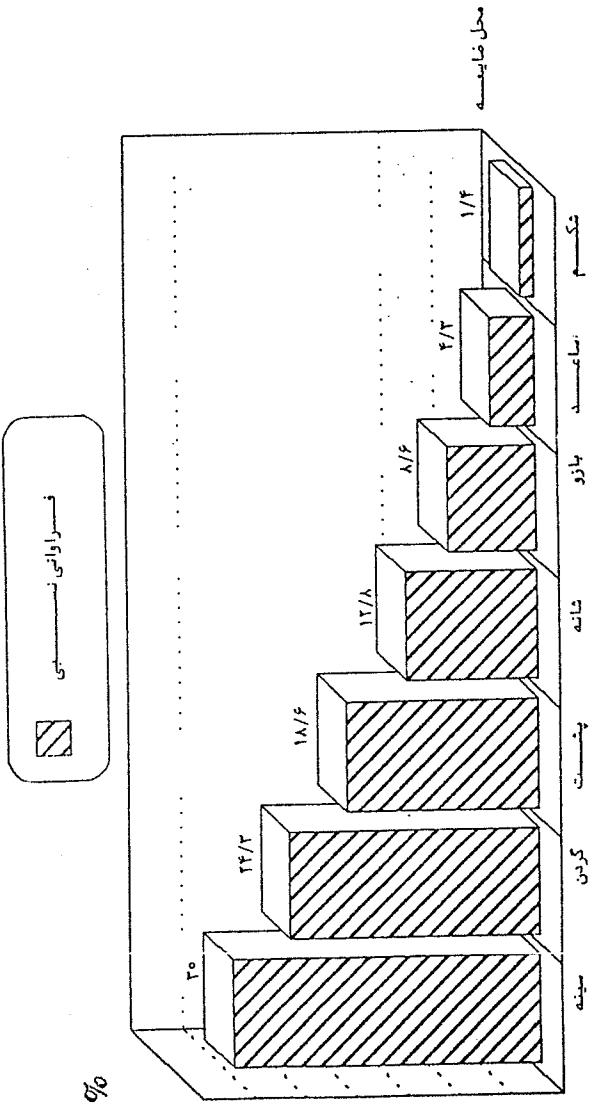
شترنگه ۱- توزیع فراوانی افراد مبتلا به بیماریهای قارچی سطحی و جلدی بر حسب سن و جنس درمهد کودک هاو مدارس شهرستان محلات و حومه ۱۳۶۸-۶۹

جمع			ذکر			مونث			جنس گروههای سنی
نسبت (درصد)	مبتلا	تعداد	نسبت (درصد)	مبتلا	تعداد	نسبت (درصد)	مبتلا	تعداد	
۰/۸	۲۹	۲۶۵۶	۰/۶	۱۱	۱۸۴۶	۱	۱۸	۱۸۱۰	کمتر از ۹ سال
۰/۸	۲۰	۲۳۵۲	۰/۸	۹	۱۱۸۸	۰/۹	۱۱	۱۱۶۴	۹-۱۲
۹/۳	۲۲۴	۲۴۱۱	۷/۹	۱۲۵	۱۵۷۶	۱۱/۸	۹۹	۸۳۵	۱۲-۱۵
۱۹/۴	۲۸۴	۱۴۶۵	۱۸/۲	۱۹۵	۱۰۵۲	۲۱/۵	۸۹	۴۱۳	۱۵-۱۸
۵/۶	۵۵۷	۹۸۸۴	۵/۹	۳۴۰	۵۶۶۲	۵/۱	۲۱۷	۴۲۲۲	جمع

شترنگه ۲ - توزیع فراوانی افراد مبتلا به عفونت های قارچی سطحی بر حسب نوع بیماری ، گروه سنی و جنس . شهرستان مصلات و حومه ۱۳۶۱-۱۱۲۱-۸۲۰۷

جنس		ذکر		مذکور		معداد		نسبت ابتلاء		جنس		نوع بیماری	
نسبت ابتلاء	آبلاه												
۰/۱۴	۱۱۲	۰/۱۱۲	۰/۱۱۱	۰/۱۱۰	۰/۱۰۹	۰/۱۰۸	۰/۱۰۷	۰/۱۰۶	۰/۱۰۵	۰/۱۰۴	۰/۱۰۳	۰/۱۰۲	۰/۱۰۱
۰/۱۶	۷۷	۰/۱۴۹	۰/۱۴۸	۰/۱۴۷	۰/۱۴۶	۰/۱۴۵	۰/۱۴۴	۰/۱۴۳	۰/۱۴۲	۰/۱۴۱	۰/۱۴۰	۰/۱۳۹	۰/۱۳۸
۰/۱۸	۲۳	۰/۱۴۷	۰/۱۴۶	۰/۱۴۵	۰/۱۴۴	۰/۱۴۳	۰/۱۴۲	۰/۱۴۱	۰/۱۴۰	۰/۱۳۹	۰/۱۳۸	۰/۱۳۷	۰/۱۳۶
۰/۲۰	۲۲	۰/۱۴۵	۰/۱۴۴	۰/۱۴۳	۰/۱۴۲	۰/۱۴۱	۰/۱۴۰	۰/۱۳۹	۰/۱۳۸	۰/۱۳۷	۰/۱۳۶	۰/۱۳۵	۰/۱۳۴
۰/۲۲	۷۶	۰/۱۴۳	۰/۱۴۲	۰/۱۴۱	۰/۱۴۰	۰/۱۳۹	۰/۱۳۸	۰/۱۳۷	۰/۱۳۶	۰/۱۳۵	۰/۱۳۴	۰/۱۳۳	۰/۱۳۲
۰/۲۴	۶۶	۰/۱۴۱	۰/۱۴۰	۰/۱۳۹	۰/۱۳۸	۰/۱۳۷	۰/۱۳۶	۰/۱۳۵	۰/۱۳۴	۰/۱۳۳	۰/۱۳۲	۰/۱۳۱	۰/۱۳۰
۰/۲۶	۱۱	۰/۱۳۹	۰/۱۳۸	۰/۱۳۷	۰/۱۳۶	۰/۱۳۵	۰/۱۳۴	۰/۱۳۳	۰/۱۳۲	۰/۱۳۱	۰/۱۳۰	۰/۱۲۹	۰/۱۲۸

نمودار ۱ - توزیع فرآنی نسبی افاد مبتدا به قیمت آرسپکال بر حسب محل صایعه در شهرستان املاک و حومه سال ۱۳۶۹-۱۳۷۰

%

فرآنی نسبی

کتابنامه

- ۱- ادیب پور، محمد (۱۳۷۲-۱۳۷۳): بررسی میزان کورتیزول سرم در بیماران مبتلا به پیتریازیس و رسیکالر پایان نامه. کارشناسی ارشد قارچ شناسی
- ۲- الهی، شکرانه (۱۳۷۰-۱۳۷۱): بررسی فلورنترمال قارچی پوست دانشجویان ساکن در خوابگاههای دانشجویی دانشگاه تهران . پایان نامه کارشناسی ارشد قارچ شناسی .
- ۳- امامی، مسعود - کردبچه، پریوش - مقدمی، مهین - زینی، فریده (۱۳۶۶): قارچ شناسی پژوهشکی . انتشارات دانشگاه تهران شماره ۱۸۸۴ .
- ۴- باقری، رجیلی (۱۳۶۷-۱۳۶۸): بررسی بیماری تی نی آور رسیکالر در شهرستان بابل . پایان نامه دکترای داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران .
- ۵- خاکسار، علی اصغر(۱۳۶۴): گزارش ۳۰۸ نفر مشکوک به بیماریهای قارچی دراستان خراسان . مجله علمی انتیتو پاستور شماره ۱ .
- ۶- رفیعی، عبداله (۱۳۶۶-۱۳۶۷): بررسی و مطالعه علل بیماریهای قارچی جلدی شایع دراستان خوزستان (شهرستان اهواز) پایان نامه کارشناسی ارشد قارچ شناسی دانشگاه تربیت مدرس .
- ۷- زرگری، آرزو (۱۳۶۷-۱۳۶۸): بررسی اشکال مختلف مرغولوژیک پیتروسپوروم اووال در محیط مالت اکسراکت آکار حاوی اسیداولئیک . پایان نامه کارشناسی ارشد قارچ شناسی .
- ۸- سلیمانیان، فضل الله (۱۳۶۹-۱۳۷۰): بررسی اثر قرصهای کوتکونازول بر روی موارد مقاوم و پیشرفتة تی نه آور رسیکالر . پایان نامه دکتری داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران .
- ۹- سیدی، دودو (۱۳۴۲): بیماری پوست ، چاب نگین .
- ۱۰- شادزی - شهلا (۱۳۶۷): قارچ شناسی پزشکی، تشخیص آزمایشگاهی و درمان .
- ۱۱- شکوهی، طاهره (۱۳۷۰-۱۳۷۱): بررسی اپیدمیولوژیک و عوامل بیماریزای عفونت های قارچ سطحی و جلدی در مراجعه کنندگان به آزمایشگاه قارچ شناسی دانشکده بهداشت و انتیتوحقیقات بهداشتی در سالهای ۱۳۶۰-۶۴ . پایان نامه تخصصی قارچ شناسی پزشکی دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران .
- ۱۲- شیروان، هاشم (۱۳۴۷-۱۳۴۸): بررسی بیماری تی نه آور رسیکالر در شهرسوار . پایان نامه کارشناسی ارشد پاتریولوژی . دانشکده بهداشت دانشگاه علوم پزشکی تهران .
- ۱۳- شیروان، هاشم (۱۳۵۱-۱۳۵۲): بیماریهای قارچی شایع در تهران . پایان نامه دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران .
- ۱۴- صوصاص، شریعت (۱۳۴۸): مقایسه بررسی اپیدمیولوژیکی تی نه آور رسیکالر در اصفهان و کازرون، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تهران .
- ۱۵- عزیزی مهرجردی، محمود (۱۳۶۷-۱۳۶۸): بررسی علل و عوامل بیماریهای قارچی جلدی شایع در استان یزد (شهرستان یزد) پایان نامه کارشناسی ارشد قارچ شناسی پزشکی دانشگاه تربیت مدرس .
- ۱۶- عسگری، منوچهر (۱۳۴۸): شریه علمی ۱۶۹۸ . گزارش سال ۱۳۴۶ ایستگاه تحقیقاتی بابل درباره اپیدمیولوژی و درمان کچلی ها. انتیتو تحقیقات بهداشتی دانشکده بهداشت .

- ۱۷- عسگری ، منوچهر(۱۳۴۸): بیماریهای فارچی انسان در روش های تشخیص آن . جلد اول ، دوم ، سوم . دانشکده پهداشت . دانشگاه تهران .
- ۱۸- عسگری ، منوچهر ، ساتری . هادی(۱۳۵۲): بیماریهای فارچی جلد دربندرعباس ، ۲ ، کچلی سر مجله: پهداشت ایران سال دوم شماره (۱) .
- ۱۹- عسگری ، منوچهر- شیدفر، محمد رضا(۱۳۵۱): بررسی بیماریهای فارچی جلدی دربندرعباس . مجله پهداشت ایران سال اول . شماره ۳ . صفحه ۲۶۵-۲۷۵ .
- ۲۰- فتح الله زاده قیصری ، محسن(۱۳۶۹): بررسی بیماریهای تی نه آورسی کالر در شهرستان مشهد پایان نامه دکترای داروسازی . دانشگاه علوم پزشکی تهران .
- ۲۱- قاسمیه ، غلام رضا(۱۳۶۸-۱۳۶۷): بررسی اثرات کرم کتوکونازول ۲ درصد روی تی نه آورسی کالر و درماتیت سیروئیک . پایان نامه دکتری داروسازی . دانشگاه علوم پزشکی تهران .
- ۲۲- قجری ، علی(۱۳۶۵): بررسی اپیدمیولوژیک و فارچ شناسی کچلی سر در مدارس و مهدکودک های بندر چابهار، پایان نامه کارشناسی ارشد فارچ شناسی پزشکی ، دانشگاه تربیت مدرس .
- ۲۳- مرادی ، بهنام(۱۳۶۸): بررسی بیماری تی نه آورسیکالر در شهرستان شیراز ، پایان نامه دکتری داروسازی دانشگاه علوم پزشکی تهران .
- ۲۴- مقدمی - مهین (۱۳۶۶): بررسی بیماری تی نه آورسی کالر. مجله دانشکده پزشکی ، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی . سال یازدهم ، شماره سوم و چهارم ص ۱۰۲- ۱۰۵ .
- 25- Asgari, M. Allilou M. and Sheiban(1971): Results of preliminary studies on prevalence and etiologic agents of *Tinea capitis* in Iran. Pahlavi Medical Journal, 2: 422-434.
- 26- Faergemann, J.Fredriksson, T.(1980): Age incidence of *Pityrosporum orbiculare* on human skin. Acta Dermato- Vernerologica 60,531-533.
- 27- Ingham E. and Cunningham A.C.(1993): *Malassezia furfur*. Journal of Medical and Veterinary Mycology, 31, 265-288.
- 28- Karaoui, R.Selim, M. Mousa, A. (1979): Incidence of dermatophytosis in Kuwait. Sabouraudia, 17(2): 131-137.
- 29- Kasten N.Y.A., et al. (1978): Epidemiology of dermatomycoses in the latvian USSR. Vestnik dermatologii venerologii 8:63-66.
- 30-Kumari, S.et al (1985): A clinicomycological study of dermatomycoses in Dehli. Journal of Communicable diseases 17(1): 68-71.
- 31- Nielsen, P.G. (1984).An epidemiologic investigation of dermatological fungus infections in the northern west country of Sweden Mykosen. 27(4) 203-210.
- 32- Rippon. J.W. (1980). Medical Mycology, W.B. Saunders company.
- 33- Shukla, N.P.(1983). Prevalence of dermatophytosis in Jabaipur, Indian Journal of Pathology and Microbiology 26(1): 31-39.